

РЕШЕНИЕ

№ 654

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 02.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7393** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 2203-94Г-00-1639/08.08.22г на Г. И. Т. от [населено място], с проц. представител адв. Ф. против Заповед № ДК/Д-С-ЛЦ-008/22.06.22г на Директор на Д“СП“-Л.,СО, с която жалбоподателят-като баща на малолетния И. Г. Т., е насочен към ползването на социална услуга.

В жалбата се сочи, че Заповедта е нищожна/поради нарушена форма-липсата на изложени фактически/ или евентуално – проц. и мат.незаконосъобразна и противоречаща на целта на закона/нарушено е правото на участие на жалбоподателя в ам.производство-чл.34 ал.1 от АПК, не е спазена процедурата по чл.73 ал.1 от З./за информиран избор/ и чл.18 ал.1 от ППЗСУ/, предложената соц.услуга не е подходяща/не би довела до реален резултат, ако не се работи и с майката./Не е проведена среща с по-малкия син, но Зад.предписание от друг орган/невръчено на жалбоподателя/, на което се позовава ответника-касае двете деца. Водещ следва да е интереса на децата, като следва да се изработи общ план за двете деца и да се работи с майката-да не внушава на децата негативно отношение на децата към него, като проц.соц.услуга само ще доведе до по-голямо отчуждение у И. и ще травмира излишно и двете деца.Моли се за прогласяване на Заповедта за нищожна или за отмяната ѝ като незаконосъобразна. В съд.заседание жалбоподателят лично и с адв.Ф. поддържа жалбата и претендира разноски.Сочи, че: представените 4 тома преписки относно двете деца показват, че бащата не е бил уведомяван за всичко, а проц.Заповед го „наказва“ за всички подавани от него жалби и сигнали; бащата вече е ползвал

соц.услуга за 6 месеца/2018-2019г/, като тя уморявала децата; помолил е за подходяща соц.услуга/тъй като И. е отчужден от него и имат затруднена комуникация/, но не среща човешко разбиране в три Д“СП“ в СО; нужна е среща с двете деца и индивидуален план за всяко от тях; подходящата соц.услуга е „Превенция върху родителското отчуждение“, но не го насочват към такава.

Ответникът Директор на Д“СП“-СО се представлява от юрк.Л., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, твърди че Заповедта отговаря на изискванията за законосъобразност по чл.146 от АПК. В случая няма сътрудничество от страна на бащата, нито изявено от него желание за ползване на соц.услуга, затова соц.услуга е определена по задължителен начин от ответника. Заповедта е мотивирана от Зад.предписание на ДА“ДЗ“ -то касае двете деца и в него е записано, че те са в криза на лоялност, като има предпоставки за поява на риск от отчуждение. Работи се поотделно с всяко дете, бащата отказва да ползва соц.услуга/това е наложило издаването и на Зад.предписание/. Насочен е към безплатна соц.услуга, като се работи именно в посока „Превенция на родителско отчуждение и подкрепа“. Претендира се юрк.възнаграждение, оспорва се като прекомерен адв.хonorар и се моли да бъде намален до мин.размер.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното-обосновоало произнасянето му/доколкото 4те тома приложения не касаят само това производство и не касаят само детето И./:

Председателят на ДА“ЗД“ е издал на осн. чл. 17а ал.1 т.14 от ЗЗДет - Задължително предписание № РД-14-27/21.04.22г, във връзка със сигнал от Д“СП“-С. и след проверка от спец.назначена комисия- на документите по случая на двете деца/И. и П./ и проведените беседи от комисията. Установено е от комисията, че: от 21.10.22 до 04.04.22г в отдел „ЗД“ на Д“СП“-С. за всяко от децата са заведени по 8 бр. сигнала/завеждат ги майката и бащата поотделно/; родителите са информирани и консултирани за правата и задълженията си/чл.29 от ППЗЗДет/ и по чл.4 ал.1 т.9 от ЗЗДет; от соц.проучване на третия сигнал – през м.12.21г е констатиран риск за физическото, психическото и емоционалното състояние на двете деца, като рискът се формира поради неразбирателството между двамата родители, децата са поставени в позиция-криза на лоялност и има предпоставки за поява на риск на родителско отчуждение; на 22.12.21г е отворен отделен случай за всяко от децата/И. е роден през 2010г, а П.-през 2014г/; на 20.01.22г за всяко от децата е изготвен отделен План за действие-със срок 6 месеца/за всяко дете е предприета мярка „Съдействие, подпомагане и услуги в семейна среда“, като са заложили ежемесечни срещи и разговори с децата в Д“СП“-С.-за да се проследява актуалното им положение и нагласата им да поддържат контакт с бащата/; контактите на бащата с детето И. са съгл. решение на СРС, бащата не желае да ползва соц.услуга; проведена е само 1 от планираните ежемесечни срещи /на 06.01.22г/. Комисията приема с оглед установеното при проверката ѝ/отразено в КП от 05.04.22г/, и т.1 от диспозитива на Зад.предписание е, че е нужно: Д“СП“-С. да уведоми Д“СП“-Л. - да му бъде издадена заповед по чл.20 ал.4 т.1 от ППЗЗДет/предвид многобройните му откази да ползва

соц.услуга-да се определи такава служебно/; в Плановете на всяко от децата Д“СП“-С. да разпише конкретни мерки, целящи да се изпълнява режима за контакти, определен от СРС, като на бащата бъде издадено зад.предписание да ги спазва/чл.18 ал.4 от ППЗЗДет/.

На осн. т.1 от Зад.предписание, и предвид соц.доклад-предложение № ДК/Д-С-ЛЦ-007/22.06.22г на соц.работници от Отдел „ЗД“ при Д“СП“-Л., на 22.06.22г е издадена обж. Заповед на Директор на Д“СП“-Л..Видно от нея- при проведен разговор на 21.06.22г/съставен работен протокол/-бащата категорично отказва ползването на соц.услуга/тъй като ги счита за неефективни/, изразява несъгласие и децата му да ползват соц.услуги, поради което на осн. чл.20 ал.4 т.1 и чл.18 ал.4 от ППЗЗДет, бащата се насочва в едномесечен срок от получаване на заповедта- да сключи договор с ЦОП при ИСДП/лицензиран доставчик на соц.услуги/, за срок от 6 месеца от влизане в сила на Заповедта, като посещава соц.услуга „Родителско консултиране и психологическа подкрепа за изпълнение на режима на контакт с детето И.“ и „Оценка на родителския капацитет“.

Заповедта е обжалвана по адм.ред от бащата- пред Директора на РД“СП“-С.-град, като с Решение № 22-РД06-0094/20.07.22г- жалбата е отхвърлена.Видно от това Решение- отдел „ЗД“ при Д“СП“-Л. работи с бащата, откакто той е подал на 11.03.19г сигнал, че майката ограничава контактите му с децата/представен по делото/.Видно от сигнала- родителите са живели 16 години заедно/голямото дете е на 9 години тогава,бел. на Съда/, като майката го напуска и взема децата. Водила е две дела срещу него- за домашно насилие и за закана с убийство/то е прекратено/.Според него мотивът за водене на делото за домашно насилие е получаване на по-голяма издръжка, а молбите на майката по различните дела/вкл. по дело за издръжка пред СРС от 2018г/ е той да бъде унижен.От началото на м.09.18г майката напълно ограничила контактите му с децата и бащата не ги е виждал от тогава/родителите му също/.Моли се за съдействие, като се направи проверка- как и къде се отглеждат децата и му се съдейства за осъществяване на личен контакт с тях.Сигналът е препратен на 15.03.19г по компетентност на О“ЗД“ при Д“СП“-К. село.

Видно от писмо на бащата до ответника от 01.08.22г/по повод жалбата до Съда/- счита за загуба на време участието си в неправилно насочени цели, като желае да се прекратят соц.услуги и на двете деца; желае да участва в разработването на инд.планове за всяко от децата, като в тях първият етап от конкретно разписаните мерки да са насочени към майката-отчуждител/без активна работа с нея-няма смисъл да се работи с него и децата/ - да й се определи по задължителен начин по-сериозен доставчик на соц.услуга и да отпадне възможността да бъде подкрепена по пол и сексуалната ѝ ориентация, вторият етап да е насочен към децата/първо по-голямото/, и чак третият етап- да е насочен към него. Бащата предлага конкретно разписан от него план за соц.услуги- относно четиримата.

Съдът намира от правна страна следното:

Обж. Заповед е издадена на осн. чл. 20 ал.1 т.4 от ППЗЗДет- от Директор на Д“СП“-Л..Съгл. ал.1- териториално компетентен е Директорът на Д“СП“- по настоящ адрес на детето. Заповедта касае детето И., което живее с майка си. Видно е от доказателствата по делото, че три различни Д“СП“ в рамките на РД“СП“-С.-град се занимават с казуса на двете деца/Л., С. и К. село/. С Разпореждането за насрочване на делото Съдът е дал зад.указание на ответника- да представи справка за настоящ адрес

на детето И./като доказателство за терит. си компетентност/. Ответникът не е представил такава справка, като Съдът служебно е направил такава.Видно от нея, детето И. е с настоящ адрес в Л.-от 07.05.14г.Следователно, Заповедта е издадена от компетентен орган в кръга на неговата компетентност-материална и териториална.

По приложението на проц. и мат.закон и по формата на Заповедта:

Следва да се отбележи, че когато соц.услуги са част от мерките за закрила на детето в семейна среда , т.е. такива по чл.23 т.2 от ЗЗДет, предоставянето им е по реда на ЗЗДет и ППЗЗДЕТ-съгл. предвиденото в чл. 74 ал.3 от общия З..Следователно, в случая ЗЗДет и ППЗЗДет се явяват специални спрямо общия З.. Доколкото чл.18 ал.4 от ППЗЗДет визира всички мерки по чл.23 от ЗЗДет, а чл.20 ал.1 т.4 от ППЗЗДет касае специално мярката по чл.23 т.2 от ЗЗДет/соц.услуги/, то в случая чл.20 ал.1 т.4 от ППЗЗДет е специална норма в сравнение с общата норма на чл.18 ал.4 от ППЗЗДет.

Видно от работен протокол от 21.06.22г/съставен ден преди обж. Заповед/- бащата категорично отказва изобщо ползването на соц.услуга. Кое то води до извод за наличие на зад.материална предпоставка по чл.20 ал.1 т.4 от ЗЗДет/липса на заявено желание от бащата за ползване на соц.услуга/. Всякакви доводи на жалбоподателя, че не му е дадено право на избор на подходяща според него соц.услуга, са неоснователни, доколкото при многобройни документиранни изрични откази на бащата да ползва соц.услуга - няма как да му се дава избор за ползване на нещо, което изначално отказва да ползва.Освен това по преписката има множество данни, че бащата е информиран за възможностите по чл.19 ал.1 т.2 от ППЗЗДет.Видно от писмо на бащата до ответника след постановяване на обж. Заповед/писмо от 01.08.22г, по повод жалбата до Съда/- бащата има предпочитания за соц.услуга. Тези предпочитания обаче няма как да са разгледани от ответника- първо защото следват по време издаването на обж. Заповед и второ-защото противоречат на изричното му изявление от 21.06.22г/въз основа на което е издадена Заповедта/- че не желае да ползва соц.услуги/децата също/.Бащата не разбира, че за да се споразумее с ответника и ползва соц.услуги, на които е съгласен- преди това трябва да изрази съгласие/вместо несъгласие/ за ползване изобщо на соц.услуги.Несъвместимо е едновременно да се изразява изрично несъгласие за ползване на соц.услуги, и след това да се изказват предпочитания за соц.услуги.

Бащата е прав в едно- водещ е интересът на децата. Доколкото децата са на различна възраст и ситуацията с всяко едно от тях е различна/потвърждава го и бащата пред Съда/, то правилно вече е съставен през м.07.22г индивидуален План за действие за всяко дете поотделно/представени са по делото/. План за детето И. няма да се прави тепърва, такъв вече има, като разписаните в него конкретни мерки подлежат на изпълнение и допълване с нови/както е указано в следващите точки от диспозитива на Зад.предписание/. За да има благоприятно развитие на ситуацията и за двете деца, приоритетно следва да се работи с двамата родители/поотделно и едновременно/, тъй като както е констатирано още през м.12.21г- рискът за децата се дължи на конфликта между родителите.

Следва да се отбележи също, че дори да не съществуваше Зад.предписание- обж. Заповед пак би била издадена, доколкото са налице предпоставките по чл.20 ал.1 т.4 от ППЗЗДет- План за действие с детето И., разписани в него конкретни мерки, липса на съгласие на бащата да ползва соц.услуга, необходимост да се ползва такава. За да може да изрази предпочитанията си за соц.услуга, бащата първо следва да изрази съгласие за ползване на такава- по чл.20 ал.1 от ППЗЗДет/пред Директора на Д“СП“

по настоящ адрес на детето И./Зад.предписание няма за адресат бащата, затова не му е било връчено. Факт.основание за издаване на обж. Заповед е Работен протокол от 21.06.22г/за отказ на бащата от соц.услуга/ и соц.доклад от 22.06.22г/относно необходимостта от такава/. Факт. основания могат да са част от адм.преписка/като в случая/, като няма норм.изискване всяко от тях да е било връчвано на бащата/доколкото са част от преписката, можел е при поискване да се запознае с тях/. Заповедта е правилна и законосъобразна, не е нищожна, като е издадена от компетентен орган, в изискуемата форма и съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, в хода на адм.производство не са допуснати съществени нарушения на адм.производствените правила, правото на участие на бащата в никой случай не е нарушено, изяснени са относимите факти, изпълнена е целта на закона-охрана интересите на детето И., налице е мат.предпоставка по чл.20 ал.1 т.4 от ППЗЗДет.

На последно място- за родителите/както и за институциите/, водещ следва да е интересът на децата, като за тази цел личните разногласия следва да отстъпят и двамата родители да вложат старание за преодоляване на риска. Поставянето на децата в положение на криза на лоялност се извършва от двамата родители, като и двамата следва да се ползва подходяща соц.услуга/не само бащата/, като се координира работата, провеждана от институциите и с четиримата поотделно/родители и деца/.

При този изход на спора, на осн. чл. 143 от АПК на ответника следва да се присъди юрк.възнаграждение в размер на 100лв-мин.размер по чл.24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 2203-94Г-00-1639/08.08.22г на Г. И. Т. от [населено място] против Заповед № ДК/Д-С-ЛЦ-008/22.06.22г на Директор на Д“СП“-Л.,СО.

ОСЪЖДА Г. И. Т. от [населено място] да заплати на Агенция „Социално подпомагане“ сумата от 100лв, представляваща разноските по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на ожалване с касационна жалба в 14дневен срок от съобщението пред ВАС.

Съдия: